

Ի ՍԳԱԼԻ ՄԱՀ

ԱԶՆՈՒԱԶԱՐՄ ՍԵՊՀՈՅ

ԿԱՐԱՊԵՏԻ ՏԻՒԶԵԱՆ

Թու ի տըխուրն յիշատակ մատն հարից փոխման Անհազնիդ,
Ու բաւիցեն տանել տիեզերք զաշացս անզուսազ հեղեղատ.
Եւ քեզ չիցէ շատ, հայր Տիւզեանց, ողբ քոյին տան որդառիթ.
Եւ առ իմէ չերգէ քերթող ըզքոց բարեաց յորդառատ:

Ենիակելիդ ի սիրտ մարդկան ընդ ցուրտ վիմաւս ծածկիս արդ:
Եյո, կըրկնէ տապանն, ով մարդ, մահուն վըճիռ է հանուրց:
Ուեռար ուրեմն եւ դու, Անպուհ, զանդարձ բաղդին լընուլ պարտ.
Եյլ որքանեաց փակեցեր զաս ընդ քոյ աշացդ ի կափոյց:

Եյո, մեռաւ վեհազնըն Տիւզ, վկայեն աշաց ցողբ համայն
Եյգուն այգուն տեղատարափ զեղեալք ի վէմ տապանին.

Եյլ կայ անմահ յակումքս հայկեան եւ յիստղափայլ մահեկին:

Ի սրգամածն արդ նըշմարեմ յիյրարատայ ճակատ լայն
Ի սեւաթոյր ամնոց՝ զոդին հայրենի մեզ մըխիթար,
Ինդ արուսեակն առաւօտին աւետաբեր սիրաբար:

ԳԵՐՐԳ ՍԱՄԱՆՃԵԱՆ
Յաշակերտ. Ռապի. Վարժ.